

481). Etimol.: < rom. dial. *mamăligă* < *mămăligă*, de origine necunoscută (Miklosich, *Fremdwörter*, 36, *EWSl.*, 182, *Kalužniacki*, 17, Șăineanu, *Istoria*, 275, *Candrea*, 403, *Scheludko*, 138, *Șarovol's'kyj*, 62, *Crânjălă*, 442, Petrovici, *Note sl.-rom.* I, 26, ș.u., *Note etimol.* II, 358, Vasmer, *REW*, I, 93, *Rosetti*, V, 121).

măl(n)a termen păstoresc: „lapte” — în graiurile huțule (*Hrinčenko*, 404). Etimol.: < rom. *mână* „esență, tot ce e mai bun în lapte, în rodul bucatelor etc., despre care poporul crede că se poate răpi prin farmece și vrăji sau de către strigoaice” (*Candrea, Dicț. lb. rom.*, 742, sensul 6°), „belșug de lapte la vite, frupt” (*DLR*, VI, fasc. 1, 76, sensul 5°) < v. sl. *mana* și gr. *μάνα*. Aceeași credință, despre luarea manei, este semnalată de Volodymyr Suxevyč și la huțuli: *Jak by vivci na sukrovyšči popasly, zaraz by jim un'alo mannu, vony utratyly by moloko* „Dacă oile ar păște pe locul unde s-a făcut un omor, îndată li s-ar lua mana, ar pierde laptele”¹.

mărfa 1° „marfa negustorului de mărunțișuri”; 2° „lemnul care urmează să coboare cu pluta pe râu” — în graiurile huțule (*Żelechowski*, 428, *Hrinčenko*, 407). Etimol.: < rom. *mărfă* < magh. *marha* (*Kalužniacki*, 407, *Candrea*, 408, *Scheludko*, 138, *Șarovol's'kyj*, 60).

matușa „mătușă” — în graiurile de vest (*Żelechowski*, 430). Etimol.: < rom. dial. *malușă* < *mătușă* < lat. *amita* (*Candrea*, 408, *Candrea—Densusianu*, 162, nr. 1075, *DLR*, VI, fasc. 5, p. 331).

melăj, vezi *malăj*.

menzér'a „oaie mulgătoare” — în graiurile carpatice și de stepă, în fostele județe Herson și Odesa (*Hrinčenko*, 416, *Drozdov's'kyj*, 154, *Zavorotna, Oso-blyvosti*, 14). Etimol.: < rom. *mînzăre* „id.” (*Scheludko*, 138, *Crânjălă*, 438, *Rosetti*, II, 116 și V, 120), cf. alb. *mëzare* „vițică”. Ucrainenii vor fi împrumutat rom. dial. pl. *mănzăr'*, de la care apoi au refăcut un nominativ sg. propriu — *menzér'a*. Se pare că în română termenul e autohton, dacic (*Giuglea—Ivănescu*, 105 ș.u.).

menzyr' (accent?) „un fel de brînză de oi” (*Hrinčenko*, 416). Etimol.: < rom. dial. *mănzări* (pl.), lit. *mînzări* „oi mulgătoare”. Var.: *menzyr*. Cf. și *menzér'a*.

merénd'a 1° „hrană gătită”; 2° „mîncarea păstorului” — în graiurile carpatice (*Hrinčenko*, 418). Etimol.: < v. rom. *merenda* „merinde” < lat. *merenda* (Miklosich, *EWSl.*, 191, *Kalužniacki*, 17, Șăineanu, *Istoria*, 273, *Scheludko*, 139, *Crânjălă*, 444, *Rosetti*, V, 121), vezi § 3, pct. a. Var.: *merýnd'a* (*Sobolevskij*, s.v.) < rom. *merinde*. Răspîndire largă, în graiurile lemkoviene din Cehoslovacia și Polonia, precum și în Galiția (*Stieber, Atlas lem.*, VII, h. 402, p.c. 3—8, 13—16, 18, 20, 24 ș.a.; *Malecki—Nitsch*, h. 161, p.c. 3, 5, 7, 11, 16, 17, 25, 26, 38, 40). Derivate: *merendár'ka* „un anumit vas folosit de oieri la stîină”; *merendarščyna* „?” — termen social-economic din domeniul păstoritului — în graiurile transcarpatice (*Dzendzeliv's'kyj, Vivčars'ka leksyka*, 110—111).

¹ Vezi Наукове товариство ім. Шевченка у Львові, *Матеріали до українсько-руської етимології*, IV (1901), *Гуцульщина*, de V. Suxevyč, partea a II-a, p. 210.